

Gerda Møller (KF):

Hr. Bertel Haarder sagde, at der ikke er flertal for gymnasieskoleforslaget, som vi er, jeg tror 5 partier om at fremsætte sammen. Ja, ja, hr. Bertel Haarder, vi opgiver altså ikke på forhånd, vi har fremsat et forslag, og før det kommer til behandling her i salen eller i udvalget; opgiver vi ikke, så vi går ikke på kompromis.

Så vil jeg sige til hr. Erhard Jakobsen, at jeg kunne jo sige lige så pænt, som hr. Erhard Jakobsen gjorde, at jeg egentlig heller ikke bryder mig om at sige det, men ærlig talt, hr. Erhard Jakobsen, jeg kunne godt lide at vide, hvad det var for tekniske vanskeligheder. Nu har jeg slået op i min lommebog. Der står, at vi den 16. marts, om jeg så må sige, brød samarbejdet. I min radio i bilen – jeg var ude at hente den fra reparation – hørte jeg om eftermiddagen kl. 16 en udtalelse om, at nu fremsatte hr. Erhard Jakobsen sit forslag, og det blev meget omhyggeligt beskrevet, hvad det hele gik ud på. Der kom ikke noget forslag. Vores kom, vi havde indleveret det den 16., det er trykt og dateret den 25. marts. Den 31. marts skriver hr. Erhard Jakobsen i, jeg formoder alle venstrebladene – det jeg har læst er Lolland-Falsters Folketidende – at der vil rejse sig et ramaskrig, når fremskridtspartiet og centrum-demokraterne om få dage i fællesskab lægger deres forslag til ny folkeskolelov på bordet. Vi har den 4. maj i dag. Undskyld, at jeg ikke lige kan tro på det. Det kan jo ikke være tekniske vanskeligheder herinde i huset, for vores forslag er altså trykt, selv om det i virkeligheden er fremsat senere.

Jeg vil lade fru Ebba Stranges bemærkninger om samtidsorientering stå for sig selv, men jeg vil gerne have at vide, når fru Ebba Strange ønsker en god skole for alle børn, hvad det så er for en skole. Anerkender SF ikke, at børn nu engang er født med forskellige anlæg og forskellige evner? Er det SFs mening, at det nu skal gå ud over de bogligt begavede børn, for sådan ser det jo altså nærmest ud. Jeg vil godt have at vide, hvordan man laver en skole, hvor alle børn kan blive tilfredse.

Jeg vil gerne være med til at se på § 14 med disse valgfag, for jeg har fået mange, mange tilkendegivelser om, at eleverne ikke møder i de timer. I Københavns kommune – jeg ved godt, den har en lov for sig selv – siges det direkte af flere forskellige skoleinspektører, at det nok hænger sammen med, at timerne lig-

ger i ydertimer, men i virkeligheden har man altså ingen magtmidler til at holde børnene til de fag. Så det er meget kontroversielt, at børnene i nogle tilfælde slet ikke kommer til undervisningen og i andre tilfælde kommer og beder om flere undervisningstimer. Jeg vil godt have set på den paragraf.

Så må jeg sige til hr. Chr. Christensen, at hvis jeg virkelig har hørt forkert, vil jeg da give ham én stor undskyldning, men jeg fik altså ikke opfattelsen af noget helt konkret, men jeg er glad for de gode hensigter. Hr. Alfred Hansen nævnte direkte to punkter, som han kunne tilslutte sig, foruden at han kom med nogle bemærkninger og nævnte ét punkt, hvor han ikke kunne. Det er måske det, jeg har lagt mest mærke til.

Så vil jeg sige noget til hr. Steen Folke, som jeg ikke fik svaret i første omgang; der var ikke tid. Hr. Steen Folke sagde, at når vi havde noget imod samtidsorientering, var det nok, fordi vi ikke ville risikere, at eleverne skulle få noget at vide om uligheden i samfundet og forholdene ude i verden. Med det sidste indlæg fra hr. Steen Folke in mente siger jeg: nej, det ville vi såmænd ikke være så bange for; det, vi er bange for, er, at de kun får noget at vide om det, og at de ikke får noget at vide om alle de andre historiske kendsgerninger. Det er jo i virkeligheden sådan, forholdene ligger, set med hr. Steen Folkes øjne; sådan skal det jo være.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil selvfølgelig ikke bruge tingets tid til at polemisere mod fru Gerda Møllers private lommebog og hendes automobilradio, men fru Gerda Møller og alle andre herinde ved jo, hvad der er forskellen på at fremsætte et forslag til folketingsbeslutning og så fremsætte et forslag til ændring af en lov. Så kan fru Gerda Møller måske også forstå – alle har selvfølgelig forstået det i forvejen – at det tager lidt længere tid teknisk at få forberedt et forslag.

Det afgørende er imidlertid, at når forslaget engang ligger her – og jeg sagde udtrykkeligt, det ikke er en bebrejdelse, jeg beklagede bare, at det ikke var her, for så kunne man have det og diskutere sammen med det andet – vil man kunne konstatere, at det svarer til de hovedretningsslinjer, som vi var enige om, da vi sad tre i udvalget. Det kan man konstatere, og dermed kunne denne polemik, som fru Gerda Møller indledte, have været undgået.